

1. А Авраам був старий, у літа ввійшов. І Господь Авраама поблагословив був усім.
2. І сказав Авраам до свого раба, найстаршого дому свого, що рядив над усім, що він мав: Поклади свою руку під стегно моє,
3. і я заприсягну тебе Господом, Богом неба й Богом землі, що ти не візьмеш жінки для сина мого з-посеред дочок ханаанейнина, серед якого я пробуваю.
4. Бо ти підеш до краю мого, і до місця мого народження, і візьмеш жінку для сина мого, для Ісака.
5. І сказав раб до нього: Може та жінка не схоче за мною піти до цієї землі, то чи справді поверну я твого сина до краю, звідки ти вийшов?
6. І промовив до нього Авраам: Стережися, щоб ти не вернув мого сина туди!
7. Господь, що взяв мене з дому батька мого й з краю мого народження, і що промовляв був до мене, і що присягнув мені, кажучи: Твоїм нащадкам Я дам оцю землю, Він пошле Свого Ангела перед обличчям твоїм, і ти візьмеш звідти жінку для сина мого!
8. А коли ота жінка не схоче піти за тобою, то ти будеш очищений з цієї присяги своєї. Тільки сина мого ти туди не вертай.
9. І раб поклав свою руку під стегно Авраама, пана свого, і йому присягнув на цю справу.
10. І взяв той раб десять верблюдів із верблюдів пана свого, та й пішов. І взяв різне

добро свого пана в руку свою. І він устав, і пішов в Месопотамію до міста Нахора.

11. І поставив верблюди навколішки за містом при водній криниці надвечір, на час, як виходять жінки воду брати,

12. та й промовив: Господи, Боже пана мого Авраама, подай же сьогодні мені це, і милість вчини з паном моїм Авраамом!

13. Ось я стою над водним джерелом, а дочки мешканців міста виходять воду брати.

14. І станеться, що дівчина, до якої скажу: Нахили но глека свого, я нап'юся, а вона відповість: Пий, і так само верблюди твої я понапуваю, її Ти призначив для раба Свого, для Ісака. І з цього пізнаю, що Ти милість учинив з моїм паном.

15. І сталося, поки він закінчив говорити, аж ось виходить Ревека, що була народжена Бетуїлові, синові Мілки, жінки Нахора, Авраамового брата. А її глек на плечі в неї.

16. А дівчина та вельми вродлива з обличчя; була дівиця, і чоловік не пізнав ще її. І зійшла вона до джерела, і наповнила глека свого, та й вийшла.

17. І вибіг той раб назустріч їй, та й сказав: Дай но напитись води з твого глека!

18. А та відказала: Напийся, мій пане! І вона поспішила, і зняла свого глека на руку свою, і напоїла його.

19. А коли закінчила поїти його, то сказала: Також для верблюдів твоїх наберу я води, аж поки вони не нап'ються.

20. І метнулась вона, і глека свого спорожнила до пійла. І ще до криниці побігла набрати, і набрала води всім верблюдам його.

21. А чоловік той дивувався їй та мовчав, щоб пізнати, чи Господь пощастив дорогу йому, чи ні?

22. І сталося, як перестали верблюди пити, то взяв той чоловік золоту сережку, пів шекля вага їй, і два наручні на руки її, на десять шеклів золота вага їм,

23. та й сказав: Чия ти дочка? Скажи ж мені, чи в домі батька твого є місце для нас ночувати?

24. Вона відказала йому: Я дочка Бетуїла, сина Мілки, що його породила вона для Нахора.

25. І сказала до нього: І соломи, і паші багато є в нас, також місце ночувати.

26. І той чоловік нахилився, і вклонився Богові аж до землі,

27. та й сказав: Благословенний Господь, Бог пана мого Авраама, що не опустив милости Своєї й вірности Своєї від пана мого! Я був у дорозі, Господь припровадив мене до дому братів мого пана.

28. І побігла дівчина, і розповіла в домі своєї матері про цю пригоду.

29. А в Ревеки був брат, на ймення йому Лаван. І побіг Лаван до того чоловіка надвір, до джерела.

30. І сталося, як він побачив сережку та наручні на руках сестри своєї, і коли почув слова Ребеки, сестри своєї, що говорила: Отак говорив мені той чоловік, то прибув він до того чоловіка, а той ось стоїть при верблюдах біля джерела,

31. і сказав: Увійди, благословенний Господа! Чого стоятимеш надворі? А я опорожнив дім і місце для верблюдів.

32. І ввійшов той чоловік до дому. А Лаван порозсідлував верблюди, і дав соломи й паші для верблюдів, і води, щоб умити ноги йому й ноги людям, що були з ним.

33. І поставлено перед ним, щоб він їв. А той відказав: Не буду їсти, аж поки не розкажу своєї справи. А Лаван відказав: Говори!

34. І той став говорити: Я раб Авраамів.

35. А Господь щедро поблагословив мого пана, і він став великий. І дав Він йому худобу дрібну та велику, і срібло, і золото, і рабів, і невільниць, і верблюди, й осли.

36. А Сарра, жінка пана мого, будши старою, уродила панові моему сина. А він йому все дав, що мав.

37. І заприсяг мене пан мій, говорячи: Не візьмеш жінки для сина мого з-посеред дочок ханаанянина, що я пробуваю в його краю.

38. Але підеш до дому батька мого, і до мого роду, і візьмеш жінку для сина мого.

39. І сказав я до пана свого: Може та жінка не піде за мною?

40. І сказав він до мене: Господь, що ходив перед обличчям моїм, пошле Свого Ангола з тобою, і дорогу твою пощастить, і ти візьмеш жінку для сина мого з роду мого й з дому батька мого.

41. Тоді будеш очищений ти від закляття мого, як прийдеш до роду мого, а коли вони не дадуть тобі, то будеш ти чистий від закляття мого.

42. І прибув я сьогодні до джерела, та й сказав: Господи, Боже пана мого Авраама, коли б же Ти вчинив щасливою дорогу мою, що нею ходжу я!

43. Ось я стою над джерелом води, і станеться, що дівчина, яка вийде води брати, а я їй скажу: Дай но мені напитися трохи води з свого глека,

44. вона ж відкаже мені: Пий і ти, і для верблюдів твоїх наберу я води, то вона та жінка, яку призначив Господь для сина пана мого.

45. І поки скінчив я говорити в своїм серці, аж ось виходить Ревека, а її глек на плечі в неї. І зійшла вона до джерела, та й набрала води. І сказав я до неї: Напій же мене!

46. І метнулась вона, і свого глека з себе зняла та й сказала: Пий, а я понапуваю й верблюди твої. І я пив, а вона понапувала й ті верблюди.

47. А я запитався її та й сказав: Чия ти дочка? А вона відказала: Я дочка Бетуїла, сина Нахорового, якого породила йому Мілка. І сережку надів я до носа її, і наручні на руки її.

48. І я нахилився, і вклонився до землі Господеві, і поблагословив Господа, Бога пана мого Авраама, що Він провадив мене дорогою визначеною, щоб узяти дочку брата пана мого для сина його.

49. А тепер, якщо милосердя та правду ви чините з паном моїм, то скажіть мені; коли ж ні, то скажіть мені, і я звернуся праворуч або ліворуч.

50. І відповіли Лаван і Бетуїл та й сказали: Від Господа вийшла та річ, ми не можемо сказати тобі нічого злого чи доброго.

51. Ось перед тобою Ревека, візьми та й іди, і нехай вона стане за жінку синові пана твого, як Господь говорив був.

52. І сталося, коли їхні слова почув раб Авраамів, то вклонивсь до землі Господеві.

53. І вийняв той раб срібний посуд, і посуд золотий та шати, і дав Ревеці, і дав цінні речі братові її та матері її.

54. І їли й пили він та люди, що з ним, і ночували. А коли рано встали, то він сказав: Відішліть мене до пана мого.

55. І сказав її брат та мати її: Нехай посидить дівчина з нами хоч днів з десять, потім підеш.

56. І сказав він до них: Не спізняйте мене, бо Господь пощастив мою путь. Відішліть мене, і нехай я піду до пана свого.

57. А вони відказали: Покличмо дівчину, і запитаймо її саму.

58. І покликали Ревеку, і сказали до неї: Чи ти підеш з оцим чоловіком? А вона відказала: Піду.

59. І послали вони Ревеку, сестру свою, і няньку її, і раба Авраамового, і людей його.

60. І вони поблагословили Ревеку й сказали до неї: Ти наша сестра, будь матір'ю для тисячі десятків тисяч, і нехай нащадки твої внаслідують брами твоїх ворогів.

61. І встала Ребека й служниці її, і посідали на верблюдів, і поїхала за тим чоловіком. І взяв раб Ревеку й відійшов.

62. А Ісак був вернувся з подорожі до криниці Лахай-Рої, і сидів у краї південному.

63. І вийшов Ісак на прогулянку в поле, як вечір наставав. І він звів свої очі, і побачив, ось верблюди йдуть.

64. І Ребека звела свої очі, та й Ісака побачила, і злізла з верблюда.

65. І сказала вона до раба: Хто отой чоловік, що полем іде нам назустріч? А раб відповів: То мій пан. І вона покривало взяла, та й накрилась.

66. І раб розповів Ісакові про всі речі, які він учинив.

67. І впровадив її Ісак до намету Сарри, матері своєї. І взяв він Ревеку, і за жінку йому вона стала, і він її покохав. І Ісак був утішений по смерті матері своєї.